

Mgr. Robert Cholenský, Ph.D.

advokát – mediátor – rozhodce

Kancelář: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, Česká republika – Tel./fax: +420-548538896 – Mobil: +420-608967423

E-mail: robert@cholensky.cz – Internet: www.cholensky.cz – Datová schránka: 764rs4p – Advokát je plátcem DPH

Krajský soud v Ústí nad Labem

Národního odboje 1274/26
400 92 Ústí nad Labem

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Jiří Šlégr**
Radniční 1/2
434 01 Most

Zastoupen: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Žalovaný: **Městský úřad Duchcov**
nám. Republiky 20/5
419 01 Duchcov

Správní žaloba

**proti rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí,
ze dne 22. 7. 2013, č. j. 4134/2013/VI,**
podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního (dále jen
„**SŘS**“) a § 11 odst. 3 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve
znění pozdějších předpisů (dále jen „**ShromZ**“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; v kolcích, souběžným podáním

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 22. 7. 2013, č. j. 4134/2013/VI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), bylo podle ustanovení § 10 odst. 2 písm. b) ShromZ zakázáno shromáždění občanů oznámené žalobcem dne 18. 7. 2013, jež se mělo konat dne 17. 8. 2013 v době od 15.00 hod. do 20.00 hod. v Duchcově na nám. Republiky, a dále pak pouliční průvod nám. Republiky – nám. Legií po trase Studniční – Nádražní – Bílinská – Husova, místo ukončení nám. Republiky.

[2] Protože napadené rozhodnutí je nezákonné, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu správní žalobu a navrhnout, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Důkaz: rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 22. 7. 2013, č. j. 4134/2013/VI – v příloze

II.

[3] Správní orgán odůvodnil zákaz shromáždění tím, že jiní dva svolavatelé oznámili konání vlastních shromáždění občanů, která se shromážděním zakázaným kolidují, přičemž mezi svolavateli nedošlo ve stanovené lhůtě k dohodě a protože žalobce a tito svolavatelé jsou známi „*naprosto odlišnými názory a idejemi*“, jsou dány důvodné pochybnosti o tom, že by došlo k narušování těchto dříve oznámených shromáždění.

[4] Takové odůvodnění však odporuje zákonu a není ani v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“), která se situací kolise mezi dvěma shromážděními občanů zabývá.

[5] V prvé řadě je nutno věnovat pozornost skutečnosti, že žalobcem oznámené shromáždění se mělo konat jediný den na jednom místě v časovém rozpětí pěti hodin, zatímco shromáždění (domněle) kolidující byla ohlášena na dobu 103, resp. 97 po sobě následujících dnů, vždy od 8.00 do 22.00 hod., a to *cumulative* v prostoru dvou náměstí a sedmi ulic v centru města. Žalovanému musí být i z vlastní úřední činnosti známo, že se tato shromáždění fakticky nekonají a jejich skutečným účelem je *bránit* ve výkonu shromáždovacího práva ve městě Duchcově jiným oprávněným svolavatelům. Takové jednání představuje zneužití svobody shromáždování k účelu, jenž není ústavně aprobován, ba naopak je protiústavní, a žalovaný mu neměl poskytnout ochranu, naopak jeho povinností bylo řešit kolisi mezi několika shromážděními ve prospěch toho, které je legitimní a výkon ústavně garantovaného práva představuje, tzn. shromáždění oznámeného žalobcem.

[6] K tomu lze odkázat např. na rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 7/2008-116¹, ve kterém byla vyslovena přípustnost zkoumání skutečného účelu shromáždění, přičemž všechny okolnosti nasvědčují tomu, že účelem shromáždění oznámených Miroslavem Brožem a Ivanou Čonkovou je právě bránit jiným ve svobodném výkonu shromáždovacího práva. Žalovaný mohl a měl tato fingovaná shromáždění podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a)

1 na http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2008/0007_8As_0800116A_prevedeno.pdf

ShromZ zakázat, a pokud už tak neučinil a došlo ke kolizi s jiným, legitimním shromážděním, měl upřednostnit toto oprávněné shromáždění oznámené žalobcem a nikoli uvedená dvě fiktivní, resp. obstrukční shromáždění abusivně jednajících svolavatelů.

[7] Dále je z napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný neučinil nic proto, aby dosažení dohody mezi žalobcem a dalšími svolavateli umožnil a usnadnil, omeziv se na konstataci, že k takové dohodě nedošlo. K tomu je na místě citovat z rozsudku NSS ze dne 11. 2. 2011, č. j. 8 As 15/2011-72², v němž tento soud judikoval:

80. [...] Je-li podmínkou zákazu shromáždění při jeho kolizi s jiným, dříve oznámeným, shromážděním, že nedošlo k dohodě mezi svolavateli, krajský soud správně dovodil povinnost stěžovatele [tj. žalovaného správního orgánu] zkoumat, zda taková dohoda byla uzavřena.

81. Ostatně, stěžovatel tvrdil, že by měl svolavatel v pořadí druhého shromáždění sám doložit dohodu, aniž by však zároveň vysvětlil, jak mohl tento svolavatel vůbec vědět, že jím oznámené shromáždění je v kolizi s jiným dříve oznámeným shromážděním. Zcela pasivní role, kterou si stěžovatel osobuje, v takovém případě vůbec není namístě – což ostatně vyplývá např. i z jeho role při losování u současně oznámených shromáždění. Přestože tedy správní orgán nemá povinnost dohodu mezi svolavateli kolidujících shromáždění aktivně organizovat, byla by taková aktivita obecně vhodná. Svolvateli druhého shromáždění by měl přinejmenším sdělit, že se jím oznámená akce ocitla v kolizi s dříve oznámeným shromážděním, a měl by umožnit pokus o dohodu alespoň zprostředkováním kontaktů mezi těmito svolavateli s následným ověřením, zda k ní došlo. Pokud by se svolavatel druhého shromáždění nemohl v důsledku pasivity správního orgánu o kolizi vůbec dozvědět, pozbývaly by jakékoliv zmínky o dohodě mezi svolavateli smyslu a značná část § 10 odst. 2 písm. b) shromažďovacího zákona by byla obsole[n]tní.

[8] Protože zcela pasivní přístup zvolil i žalovaný v rozhodované věci (přičemž nic jiného nevyplývá ani z napadeného rozhodnutí), je již tímto samotným zjištěním odůvodněn požadavek kasace napadeného rozhodnutí.

III.

[9] Žalovaný, ač mu to ukládají právní předpisy, napadené rozhodnutí nezveřejnil na elektronické úřední desce na adrese http://www.duchcov.cz/vismo/zobraz_dok.asp?p1=3628&id_org=3371&ud=1, nýbrž toliko na zvláštní internetové stránce věnované veřejným shromážděním na adrese <http://www.duchcov.cz/verejna-shromazdeni/d-6083/p1=6180>, přičemž tak učinil dne 22. 7. 2013. Toto formální pochybení žalovaného však nemůže jít k tíži žalobce a je na místě presumovat, že napadené rozhodnutí bylo dne 22. 7. 2013 vyvěšeno i na úřední desce žalovaného a v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 ShromZ bylo tímto dnem žalobci oznámeno.

[10] Žaloba je tak podávána v zákonné lhůtě 15 dnů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 ShromZ a k jejímu projednání je příslušný s ohledem na sídlo žalovaného Krajský soud v Ústí nad Labem.

2 na http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2011/0015_8As_1100072A_prevedeno.pdf

IV.

[11] Pro účely stanovení nákladů řízení žalobce dokládá osvědčení svého právního zástupce o registraci plátce daně z přidané hodnoty (DPH).

Důkaz: osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. 3. 2010 – v příloze

V.

[12] Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento:

rozsudek:

- 1. Rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 22. 7. 2013, č. j. 4134/2013/VI, se zrušuje.**
- 2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.**

V Brně dne 23. července 2013

Jiří Šlégr

Seznam příloh:

- 1. plná moc*
- 2. rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 22. 7. 2013, č. j. 4134/2013/VI*
- 3. osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. 3. 2010*